

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาส่งเสริมทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทาน

ผู้วิจัย

นางสาวเป็ยทิพย์ ขวัญเมือง

รหัส 571291321078 G3

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครศรีธรรมราช)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาส่งเสริมทักษะทางการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทาน

ผู้วิจัย

นางสาวเป็ยทิพย์ ขวัญเมือง

รหัส 571291321078 G3

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครศรีธรรมราช)

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

1. การวางแผนการวิจัย

1. วิเคราะห์ปัญหา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการเล่านิทานและ มีการติดตามผลประชากรคือเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลตำบลทุ่งสัง นครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 คนที่มีปัญหาทางด้านทักษะการพูด ซึ่งจากจำนวนเด็กทั้งหมด 23 คน เด็กปฐมวัยที่ขาดทักษะการออกเสียงที่ชัดเจนเนื่องจากขาดการฝึกออกเสียงบ่อยๆในคำๆ นั้นและขาดแรงกระตุ้นในการดึงดูคให้ออกเสียงที่จะพูด

2. กำหนดวิธีการแก้ไขปัญหา

การส่งเสริมทักษะทางด้านภาษาพูด เพื่อส่งเสริมการพูดโดยกายใช้นิทานประกอบภาพและการหาประสิทธิภาพของนิทานที่นำมาเล่ากับนักเรียนฟัง โดยการเล่าแบบซ้ำ ๆ

3. กำหนดและนิยามตัวแปรสำคัญในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หนังสือนิทาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูด

4. กำหนดกรอบแนวคิด ระเบียบวิธีวิจัย แบบแผนการวิจัย และการออกแบบการวิจัย

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิตเพราะการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพในวันข้างหน้า จะต้องได้รับการปูพื้นฐานที่ดีมาตั้งแต่ปฐมวัยช่วง 6 ปีแรกของชีวิตเป็นช่วงที่เด็กมีพัฒนาการในทุกด้านรวดเร็วมาก โดยเฉพาะสติปัญญา (นิตยา คชภักดี . 2530 : 16) ซึ่งสอดคล้องกับ เพียเจต์ (Piaget) ได้กล่าวว่าพัฒนาการทางด้านสติปัญญาที่เกิดขึ้นในวัยก่อนปฐมวัยนี้ จะเป็นรากฐานให้แก่พัฒนาการทางด้านปัญญาในระดับต่อ ๆ ไปและในการพัฒนาประชากรประเทศควรเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย เพราะเด็กพัฒนาทั้งทางร่างกาย สติปัญญาสังคม บุคลิกภาพอย่างรวดเร็ว ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาขั้นต่อ ๆ ไป (ดวงเดือน ศาสตรภักดี .2522:10 – 18)

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ การอยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสารความหมายซึ่งกันและกันเพื่อแลกเปลี่ยนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ทศนคติ ตลอดจนจนประสบการณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจ ซึ่งจะทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น ภาษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องอาศัยทักษะการฟัง การพูดซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียน เพื่อติดต่อทำความเข้าใจกับผู้อื่นเข้าใจตนได้ (จินตนา สุทธจินดา.2522:2)

การพูดและการสนทนาจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก ทั้งในชีวิตประจำวัน และชีวิตการทำงาน การพูดเป็นเครื่องมือสำคัญของการติดต่อสื่อสาร ที่จะนำไปความสำเร็จในชีวิต ทั้งนี้เพราะมนุษย์

ต้องใช้ภาษาอยู่เสมอและใช้คำพูดในการสื่อถึงบุคคล (Personal media) หรือเป็นวิธีทางหนึ่งในการถ่ายทอดชักนำเอาความรู้สึกนึกคิดของตนมาตีแผ่ แสดงให้ผู้อื่นได้ทราบละเอียด เมื่อเป็นเช่นนี้การพูดจึงเป็นเรื่องมีอรรถสำคัญยิ่งในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่น (วิรัช อภิรตนกุล .2524 :1-3) ดังนั้น การพูดการสนทนาที่ดีถูกต้องเหมาะสมจึงเป็นการสร้างบุคลิกภาพที่ดีสำหรับบุคคลในอนาคต

การส่งเสริมการพูดให้กับเด็กปฐมวัยมีหลายวิธี เช่น การร้องเพลง การเล่นเกมบทบาทสมมติ ฯลฯ แต่ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้หนังสือนิทานในการส่งเสริมทักษะการพูดของเด็กปฐมวัย เพราะธรรมชาติของเด็กปฐมวัยจะชอบฟังนิทานที่มีรูปภาพประกอบจะช่วยกระตุ้นให้เด็กอยากกรู้อากเห็น โดยใช้ภาษาพูดสนทนาสื่อสารกับครูเป็นการกระตุ้นให้เด็กอยากพูดทุกวันจะทำให้เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาดีขึ้น

5.การเตรียมการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากร

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบกรณีเจาะจง ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 2/ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาลตำบลทุ่งสัง จำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

2. แผนการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางด้านการพูด

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

ศึกษาเอกสารนิทานสำหรับเด็กระดับอนุบาล 2

- กำหนดกิจกรรมการเล่านิทานจำนวน 6 แผ่น

3.2 แบบบันทึกการสังเกตการณ์พูด

- การสร้างแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมทางด้านการพูด ซึ่งใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและจดบันทึกทางด้านการพูด

2. การดำเนินการ

2.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2/ 2 โรงเรียนเทศบาลตำบลทุ่งสัง สังกัดเทศบาลตำบลทุ่งสัง อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีจำนวน 2 3 คน จาก

การที่สังเกตมีเด็กจำนวน 2 คน ชาย – หญิง ซึ่งมีปัญหาทางการพูด จึงได้รับการส่งเสริมทักษะทางการพูด

2. การดำเนินการศึกษาค้นคว้า จัดโดยการให้เด็กร่วมกันทำกิจกรรมเล่านิทาน ซึ่งการที่เด็กได้ร่วมทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 ครั้ง ซึ่งจัดให้เด็กร่วมทำกิจกรรมการเล่านิทานที่หลากหลาย และถามความสนใจของเด็ก การศึกษานี้จัดเป็นลักษณะของกลุ่มใหญ่ และมีการจดบันทึก การสังเกตพฤติกรรมทางการพูด การศึกษา โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลอง และจดบันทึกการสังเกตพฤติกรรมด้วยตนเอง

2.2 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาแบบกรณีเจาะจง ของนักเรียนอนุบาลปีที่ 2/ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเทศบาลตำบลทุ่งสัง จำนวน 2 คน

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาทำรายงานวิจัย การส่งเสริมทักษะทางการพูด โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการสังเกตพฤติกรรมเด็กที่แสดงออกทางการพูดและนำมาจดบันทึกเป็นข้อมูลดิบ ดังนั้นการศึกษาทำงานวิจัยในครั้งนี้ จึงไม่ใช่เกณฑ์การให้คะแนนกับเด็ก

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต โดยการจดบันทึกพฤติกรรมทางการพูด

3. การสรุปผลและการเผยแพร่

อยู่ในช่วงขณะดำเนินการ